

Heyecan

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 08 Şubat 2019

Israrcı bir düş'ün kanatsız kelebeğinden son dileği sadece sevginin uzantısında asılı kalmayı dilemekle bir çiçeğin solabileceğini kabullenmek.

Açmayı reddeden ve sönmesi an meselesi bir ışıldak.

Parantezlerin mağdur kıldığı cümleleri ayıklarken, ayrımcılığın mağdur kıldığı bir geçiş dilleniyo: zabıt tutan ilham perisinden son isteğim yine künyemdeki harfleri kazıyan kim ise ben'i ben olmaktan alıkoyan.

Hadiselerin haddi hesabı yok ve kırılmadı diyeceğim bir kalbim de.

Sonlanan bir terane kiminin yoldaş kiminin yoldan çıkmış olabileceğini kabullenmek.

Zehir yüklü bir çiçektense aşkın soluduğu havada bir çiy tanesi olmayı dileyen seyyah yüreğin girizgâhında, bir düş'e daha endeksleniyorum ve mahmur yüreğin kıvılcımlarından doğan telaşı sonlandırıp girdiğim her ortamda bir niyaz dillenen: aslında kimselerin duymadığı yine de kalplerine doğmasını istediğim bir güneş olma temennim tüm olup biten.

Her satır aralığında göz kırpan kelimeler var yerleştirmemi bekleyen; ben ise kelimelerin rehberliğinde bir sunum olmaksızın aşkın kanatlarında bir nokta olma özlemiyle doluyum.

Huda iken tek sırdaşım; kalem iken ikinci yarım; yarın odaklı yaşıyorum ve tüm eski kepaze hikâyeleri sonlandırmış olmanın verdiği huzur ile soluklanıyorum pervazında günün ve gün özürsüz tesellilerde ben bir murattan ziyade dolmuş miadı yeniden boşaltmayı dilediğim.

Göğün erdemi aslında yeryüzüne odaklı bir sıcağı soğukla eşleştirip o hüznün buharında tayyarelerin tekerleklerinde bir hale olmaya odaklanmak.

Mecazi ne çok ısrar.

Yansız bir kelim kendine muhalif öte yandan kendinle uzlaşmak adına tüm olup biten.

Yükler ve yükümlülükler.

Metazori fitratın adabıyla yaşadığım ve yansıttığım.

Sevmekten geri duramazken alışmamak adına sevdiğime hatta ve hatta sevdiğilerinden bihaber sırdaş dualarımda isimlerini zikretmek.

Ayıbı olmayan bir dolunay.

Ayarı olmayan bir fani.

Azat ettiğim dünümde artık nasıl ki ısrarcı değilsem elem bulutlarında dolan yaşı ve yası atıyorum üstümden.

Mert bir beyanla, küpeştesinde gönlün zamanla yarışmayı da sonlandırmışken hayatını idame ettirmek adına derin bir teyakkuza satır başı olmayı temenni ediyorum.

Hoş bir reverans aşkın müridi iklimde göz bebeği bellediğim zamansız rahmetin de ellerimde erittiği buz dağları.

Severken ateşle.

Severken soğuk rüzgârın getirdiği hüznle...

Sevmekten gayrиси sevgiden karşılık bulabilmekte en doyurucu kimlik iken yine muhafaza ettiğim insancıl bir düş'ü düşürmeden dilimden...

Sadece Huda'nın tanıklığında yazdıklarım ve yaşadıklarım yine su götürmez bir gerçek olması ümidin ve bir o denli yalnız bırakılmışlığın faturasını kendime yüklerken.

Her fasılda.

Her fasılda.

Her geçişte ve çöküşte.

Her yarımında ve her yarında.

Kayıpların sırrına vakıf...

Aşk denen neşenin hüznüne sırdaş.

Sanrıları elerken kalan tortuda iz sürdüğüm belki de izimin sürüldüğü bir veryansın.

Şaşalı duyguların tema'sı her halükarda umudun muhtevastındaki o sarkaç yine gidip gelmelerin evrimi.

Kanatlarından hangisi kopuksa şükür denen güzelliğın de sırrına nail olduğum ve sabır odaklı ömrün dümenini kırmadan yaşamak ve yaşatmak ve sırlarına haiz olduğum nice güzellik son zamanlarda erdiğim belki eridiğim belki de ertelediğim...

Gönül isterdi ki... demelerin meali iken yine kelimelerin ıslıkladığı telaşlı yüreğimde biriken heyecanı boca etmek ansızın...